

Nyhetsbrev om EU-rätt nummer 2 för 2010

INLEDNING

AVGÖRANDEN I SVENSKA DOMSTOLAR, M.M.

Socialförsäkringsrätt

Migrationsrätt

Skadeståndsrätt

Marknadsrätt

EU-DOMSTOLEN OCH TRIBUNALEN

Avgöranden rörande Sverige

Förslag till avgöranden rörande Sverige

Institutionell rätt och allmänna principer

Processrätt

Skatterätt

Offentlig upphandling

Konkurrensrätt och statligt stöd

Inre marknaden

Övriga rättsområden

NYA MÅL

DET HÄNDER I EU-DOMSTOLEN

ÖVRIGT

INLEDNING

De två senaste numren av Nyhetsbrevet har innehållit information angående ny terminologi i anledning av de förändringar som Lissabonfördraget medfört. Det kan finnas anledning att klargöra två saker. Den första är att detta naturligtvis inte är något annat än just information, t.ex. i förra numret där vi informerade om hur den svenska översättningstjänsten vid EU-domstolen kommer att hänvisa till fördrag och vissa institutioner, och inte något ställningstagande från Nyhetsbrevets eller Domstolsverkets sida i dessa frågor. Den andra är att sättet att hänvisa tydligt skiljer sig åt beroende på vem man frågar. Regeringen har valt att som huvudalternativ använda beteckningarna EU-fördraget respektive EUF-fördraget för det som tidigare betecknades EU respektive EG. Nyhetsbrevet (eller, såvitt känt, DV) har alltså ingen normativ uppfattning om vad som är rätt eller fel på detta område. Framtiden får utvisa vilken metod som blir den gängse. Risken för missförstånd torde heller inte vara överhängande.

Nyhetsbrevets huvudnyhet denna gång är generaladvokatens förslag till avgörande angående det s.k. främjandeförbudet i lotterilagen för utländska spelbolag, ett område som även genererar avgöranden från svenska domstolar (se nedan). I övrigt bl.a. ett intressant avgörande angående fotbollens spelarövergångar (av vissa kallat Boesman II), ett avgörande rörande rättsverkningarna av ett huvudinsolvensförfarande och en hel del annat.

AVGÖRANDEN I SVENSKA DOMSTOLAR, M.M.

Socialförsäkringsrätt

Kammarrätten i Sundsvall har i dom den 23 februari 2010 fastslagit att en tysk medborgare hade rätt till **föräldrapenning över garantinivån** trots att han inte arbetat något alls i Sverige, men däremot i Tyskland, under de 240 dagar som föregått förlossningen. Kammarrätten hänvisade bl.a. till **EU-domstolens domar** i mål **C-185/04** och **C-137/04**.

Migrationsrätt

Migrationsöverdomstolen har i dom den 24 mars 2010 i mål UM 5461-08 fastslagit att en utlänning vars identitet kunnat fastställas, som är gift med en EES-medborgare som uppfyller det arbetsvillkor som gäller för rätt att uppehålla sig i Sverige, **inte får utvisas på grund av att han saknar pass, när passet omhändertagits av Migrationsverket** och under omhändertagandetiden löpt ut.

Migrationsöverdomstolen (MÖD) har i dom den 22 mars 2010 i mål UM 7173-08 fastslagit att en EU-medborgare, som arbetat och vistats i Sverige sedan 1996 men saknat uppehållstillstånd för tiden 3 september 2002 till 30 april 2006 ändå ska anses ha **vistats lagligen** i Sverige under den tiden. MÖD hänvisade bl.a. till skäl 11 i **rörlighetsdirektivet** (2004/38/EG) där det sägs att en unionsmedborgares rätt att uppehålla sig i en medlemsstat följer direkt av fördraget och är inte beroende av att uppehållstillstånd utfärdats. Personen skulle således anses uppfylla villkoret om fem års obruten vistelse och därmed ha **permanent uppehållsrätt** i Sverige.

Skadeståndsrätt

Eskestuna tingsrätt har i dom den 2 mars 2010 i mål T 2417-03 ogillat **Unibets** talan om **skadestånd för staten** till följd av att staten upprätthåller bestämmelserna i **38 § första stycket lotterilagen** om förbud mot främjande av deltagande i ett **utom landet anordnat lotteri**. Tingsrätten fann, med hänvisning till ett stort antal domar från EU-domstolen och Regeringsrätten, att bestämmelsen i 38 § lotterilagen var "sammanhängande och systematiskt ägnad att säkerställa förverkligandet av den svenska spelpolitiken och att de begränsningar som [bestämmelsen] innebär inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målsättningen".

Marknadsrätt

Marknadsdomstolen har i beslut den 26 februari 2010 i mål 2010:7 fastslagit att Ekfors Kraft AB:s vägran att ansluta Haparanda kommuns gatubelysning till elnätet på grund av obetalda fakturor inte var förenlig med 3 kap. 7 § ellagen. Marknadsdomstolen framhöll med hänvisning till EU-domstolens praxis bl.a. att dominerande företag, vilket Ekfors Kraft AB ansågs vara, under vissa förhållanden kan vara skyldiga att leverera, särskilt när det som i målet rörde sig om s.k. nödvändiga nyttigheter.

EU-DOMSTOLEN OCH TRIBUNALEN

Avgöranden rörande Sverige

Förslag till avgöranden rörande Sverige

EU-domstolen har efter **begäran om förhandsavgörande av Svea Hovrätt att pröva frågor om det föreligger hinder mot en medlemsstats lagstiftning enligt vilken rätten att anordna spel om pengar förbehålls godkända spelarrangörer och enligt vilken det är förbjudet att främja deltagande i spel på Internet som erbjuds av bolag etablerade i andra medlemsstater**. Målen rör bestämmelserna i den svenska lagstiftningen om vadslagning, enligt vilka det inom ramen för ett system med ensamrätt är förbjudet och förenat med straffrättsliga påföljder att i Sverige främja lotterier som anordnats utanför Sverige. Målen har sin upprinnelse i de straffrättsliga förfaranden som inleddes mot två ansvariga utgivare för två svenska dagstidningar, med anledning av att flera i andra medlemsstater etablerade spelbolag gjort reklam i deras tidningar för vadslagning som erbjuds på Internet. – Hovrätten framställde fem frågor i sin begäran. Dessa besvaras på följande sätt av generaladvokaten i förslaget 2010-02-23 till avgörande:

1) Artikel 49 EG ska tolkas så, att den inte utgör något hinder mot en medlemsstats lagstiftning enligt vilken rätten att anordna spel om pengar förbehålls godkända spelarrangörer som bedriver sin verksamhet under myndigheternas noggranna övervakning i syfte att skydda konsumenterna mot riskerna för bedrägeri och annan brottslighet och enligt vilken det är förbjudet att främja deltagande i spel på Internet som erbjuds av bolag etablerade i andra medlemsstater.

2) Artikel 49 EG utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning enligt vilken spel om pengar underkastas ett system med ensamrätt och enligt vilken den som främjar deltagande i spel på Internet som anordnas av ett bolag etablerat i en annan medlemsstat kan bli föremål för straffrättsliga påföljder, när den som främjar deltagande i sådana spel som utan tillstånd anordnas på det nationella territoriet inte riskerar några sådana påföljder.

Institutionell rätt och allmänna principer

Processrätt

I målet C-444/07 prövades **fråga om skyldighet för myndigheter att erkänna och verkställa beslut som rör huvudinsolvensförfarande**. EU-domstolen konstaterade följande i dom 2010-01-21: Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden, ska tolkas så, att efter det att det i en medlemsstat har meddelats ett beslut om att inleda ett huvudinsolvensförfarande, är de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat, i vilken något sekundärinsolvensförfarande inte har inletts, med förbehåll för avslagsgrunderna i artiklarna 25.3 och 26 i förordningen, skyldiga att erkänna och verkställa alla beslut som rör detta huvudinsolvensförfarande och har således inte rätt att med tillämpning av lagstiftningen i denna andra medlemsstat besluta om exekutiva åtgärder beträffande tillgångar som finns på denna andra medlemsstats territorium och som tillhör den gäldenär som förklarats vara på obestånd, när lagstiftningen i inledningsstaten inte tillåter detta och villkoren för att tillämpa artiklarna 5 och 10 i förordningen inte är uppfyllda.

EU-domstolen prövade i mål C-381/08 **fråga om gränsdragning mellan avtal om försäljning av varor och avtal om utförande av tjänster i mål om domstols**

behörighet. I domen 2010-02-25 uttalade domstolen: 1) Artikel 5.1 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på följande sätt. Avtal om leverans av varor som ska tillverkas eller framställas ska kvalificeras som försäljning av varor i den mening som avses i artikel 5.1 b första strecksatsen i förordningen, även när köparen har uppställt vissa villkor beträffande inköp, bearbetning och leverans av varorna, förutsatt att köparen inte har tillhandahållit materialet och att leverantören ansvarar för varans kvalitet och för att varan överensstämmer med avtalet. 2) Artikel 5.1 b första strecksatsen i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att vid distansförsäljning ska den ort dit varorna enligt avtalet har eller skulle ha levererats fastställas på grundval av bestämmelserna i avtalet. Om det inte är möjligt att fastställa leveransorten på den grunden, utan att hänföra sig till den materiella rätt som är tillämplig på avtalet, är leveransorten den ort där det fysiska överlämnandet av varorna äger rum, genom vilket köparen har eller skulle ha fått faktisk rådighet över varorna på den slutliga bestämmelseorten för försäljningstransaktionen.

Målet C-19/09 gällde **fråga om tolkning av den särskilda behörighetsregel för domstol som gäller i fråga om avtal om utförande av tjänster.** I dom 2010-03-11 uttalade EU-domstolen: Artikel 5.1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr [44/2001](#) om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att denna bestämmelse är tillämplig när tjänster utförs i flera medlemsstater. Samma lagrum ska tolkas så, att i de fall där tjänster utförs i flera olika medlemsstater ska behörig domstol för alla yrkanden som grundar sig på avtalet vara den domstol vars domsaga omfattar den ort där huvuddelen av tjänsterna har utförts. När det gäller handelsagenturavtal är denna ort den ort där handelsagenten har utfört huvuddelen av sina tjänster, såsom denna framgår av avtalsbestämmelserna samt, om sådana bestämmelser saknas, den ort där avtalet faktiskt har fullgjorts. Kan orten inte fastställas på dessa grunder ska den anses vara belägen där handelsagenten har sitt hemvist.

Skatterätt

EU-domstolen diskuterade i mål C-337/08 **fråga om skattemässig enhet avseende dotterbolag som saknar hemvist i landet.** Domstolen uttalade följande i domen 2010-02-25: Artiklarna 43 EG och 48 EG utgör inte hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken ett moderbolag får bilda en enda skattemässig enhet med sitt dotterbolag med hemvist i landet, medan moderbolaget inte får bilda en sådan skattemässig enhet med ett dotterbolag som saknar hemvist i landet, när överskottet i sistnämnda dotterbolag inte omfattas av skattelagstiftningen i den medlemsstaten.

Frankrike fälldes genom dom 2010-03-04 i mål C-197/08 av EU-domstolen **för fördragsbrott.** Frankrike hade enligt domstolen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.1 i direktiv 95/59/EG om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror, i dess lydelse enligt direktiv 2002/10/EG genom att anta och bibehålla ett **system med lägsta detaljhandelspris för cigaretter** som har släppts för konsumtion i Frankrike och ett förbud mot att sälja tobaksvaror "till ett pris med karaktär av specialerbjudande, som strider mot mål avseende folkhälsan".

Målet C-440/08 gällde skatterätt och fri rörlighet för tjänster. I målet prövades **fråga om nationell skattelagstiftning som inskränker etableringsfriheten är oförenlig med unionslagstiftningen även om det är valfritt att omfattas av lagstiftningens**

tillämpningsområde. EU-domstolen uttalade i dom 2010-03-18: Artikel 49 FEUF utgör hinder för en nationell lagstiftning vilken, när det gäller beviljande av en sådan skattefördel som det egenföretagaravdrag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, leder till att skattskyldiga personer som saknar hemvist i landet diskrimineras, även om de i fråga om denna fördel kan välja att omfattas av den beskattningsmetod som tillämpas för skattskyldiga personer som har hemvist i landet.

Offentlig upphandling

Konkurrensrätt och statligt stöd

I målet C-1/09, som gällde **statligt stöd**, diskuterades **fråga om den omständigheten att kommissionen fattat tre beslut**, vari den förklarar ett stöd förenligt med den gemensamma marknaden – beslut som därefter ogiltigförklarats av gemenskapsdomstolen – **kan medföra en begränsning av skyldigheten att återbetala stödet**, när stödet har verkställts i strid med artikel 88.3 EG. EU-domstolen uttalade i dom 2010-03-11: En nationell domstol vid vilken en talan om återbetalning av rättsstridigt statligt stöd har väckts enligt artikel 88.3 EG kan vilandeförklara målet till dess att kommissionen har uttalat sig om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden, efter det att ett tidigare fattat positivt beslut ogiltigförklarats. Den omständigheten att kommissionen fattat tre på varandra följande beslut, vari den förklarar ett stöd förenligt med den gemensamma marknaden – beslut som därefter ogiltigförklarats av gemenskapsdomstolen – kan inte i sig utgöra en exceptionell omständighet som kan medföra en begränsning av skyldigheten att återbetala stödet, när stödet har verkställts i strid med artikel 88.3 EG.

Inre marknaden

Målet C-310/08 gällde fri rörlighet för personer, närmare bestämt **uppehållsrätt**. EU-domstolen uttalade i dom 2010-02-23: Barnen till en medborgare i en medlemsstat, som arbetar eller har arbetat i den mottagande medlemsstaten, och den förälder som har den faktiska vårdnaden om barnen har uppehållsrätt i den sistnämnda staten enbart på grundval av artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2434/92 av den 27 juli 1992. Uppehållsrätten är **inte villkorad av att de har tillräckliga tillgångar och en heltäckande sjukförsäkring** i den staten.

Också målet C-480/08 gällde fri rörlighet för personer, men här gällde **frågan om uppehållsrätt i mottagande medlemsstat för förälder som har faktisk vårdnad om ett barn**. EU-domstolen uttalade i domslutet 2010-02-23: 1) En medborgare i en medlemsstat, som har varit anställd i en annan medlemsstat där dennes barn genomgår en utbildning, kan göra gällande en uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten i egenskap av förälder som har den faktiska vårdnaden om barnet enbart med stöd av artikel 12 förordning (EEG) nr 1612/68, utan att det krävs att villkoren i direktiv 2004/38/EG är uppfyllda. 2) Den uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten som tillkommer den förälder som har den faktiska vårdnaden om ett barn, som utövar sin rätt enligt artikel 12 i förordning nr 1612/68 att genomgå en utbildning, är inte beroende av att föräldern måste ha tillräckliga tillgångar för att inte

bli en belastning för den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem under sin vistelse där samt en heltäckande sjukförsäkring i den medlemsstaten. 3) Den uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten som tillkommer den förälder som har den faktiska vårdnaden om ett barn till en migrerande arbetstagare, när barnet genomgår en utbildning i den medlemsstaten, är inte beroende av att en av barnets föräldrar var yrkesverksam som migrerande arbetstagare i den mottagande medlemsstaten vid den tidpunkt då barnet påbörjade sin utbildning. 4) Den uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten som tillkommer den förälder som har den faktiska vårdnaden om ett barn till en migrerande arbetstagare, när barnet genomgår en utbildning i den medlemsstaten, upphör när barnet blir myndigt, såvida inte barnet har ett fortsatt behov av föräldrarnas närvaro och omvårdnad för att kunna genomgå och fullfölja sin utbildning.

I målet C-325/08 prövade EU-domstolen **fråga om skadestånd vars storlek inte står i förhållande till fotbollsproffs verkliga utbildningskostnader kan godtas**. Domstolens slutsats 2010-03-16 var följande: Artikel 45 FEUF utgör inte hinder mot ett system som – i syfte att uppnå målet att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga fotbollsspelare – garanterar att den klubb som har utbildat en ung fotbollsspelare får ersättning när denne efter avslutad utbildning ingår ett proffskontrakt med en klubb i en annan medlemsstat, förutsatt att systemet är ägnat att säkerställa att detta mål uppnås och att det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå nämnda mål. Ett system enligt vilket en fotbollslärling, som efter avslutad utbildning ingår ett proffskontrakt med en klubb i en annan medlemsstat, riskerar att förpliktas att betala ett skadestånd vars storlek inte står i förhållande till de verkliga utbildningskostnaderna, är inte nödvändigt för att säkerställa att målet att uppmuntra rekrytering och utbildning av unga fotbollsspelare uppnås.

Övriga rättsområden

Målet C-408/08 P gällde immaterialrätt, närmare bestämt **varumärkesrätt**. Här diskuterades **fråga om upphävande av förstainstansrättens dom i mål T-160/07, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC mot harmoniseringsbyrån - CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)**. Genom den domen hade rätten ogillat klagandens talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyrån angående ogiltighetsförklaring av registreringen av ordmärket COLOR EDITION för kosmetika och makeuppbehandling. EU-domstolen ogillade i dom 2010-02-25 den talan som Lancôme fört mot rättens dom.

I målet C-135/08 diskuterades **fråga om förvärvat medborgarskap i medlemsstat kan återkallas**. EU-domstolen uttalade i dom 2010-03-02: Unionsrätten, och särskilt artikel 17 EG, utgör inte hinder mot att en medlemsstat återkallar en unionsmedborgares medborgarskap i den staten, vilket har förvärvats till följd av naturalisation, när medborgarskapet har beviljats genom bedrägligt handlande, under förutsättning att beslutet om återkallelse iakttar proportionalitetsprincipen.

Målet C-386/08 innehöll **frågor om tullmyndigheterna i importmedlemsstat får vägra den förmånsbehandling som föreskrivs i Europa - Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och staten Israel, å andra sidan, när produkterna har sitt ursprung på Västbanken**. EU-domstolen konstaterade i dom 2010-02-25: Tullmyndigheterna i importmedlemsstaten får vägra den förmånsbehandling som föreskrivs i Europa–Medelhavsavtalet när produkterna har sitt ursprung på

Västbanken. Dessutom får tullmyndigheterna i importmedlemsstaten inte företa en kvalificering genom val, utan att avgöra vilket av de ifrågakommande avtalen som ska tillämpas i förevarande fall samt om ursprungsintyget ska komma från de israeliska eller de palestinska myndigheterna. Tullmyndigheterna i importstaten är, inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 32 i protokoll nr 4 som är bifogat till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och staten Israel, å andra sidan, inte bundna av det ursprungsintyg som företetts och det svar som tullmyndigheterna i exportlandet lämnat, när detta svar inte innehåller tillräckliga uppgifter, i den mening som avses i artikel 32.6 i detta protokoll, för att avgöra produkternas verkliga ursprung. Tullmyndigheterna i importlandet är inte heller skyldiga att överlämna en tvist som avser tolkningen av det territoriella tillämpningsområdet för nämnda avtal till den tullsamarbetskommitté som inrättats i enlighet med artikel 39 i nämnda protokoll.

Målet C-378/08 gällde **miljörätt**, där diskuterades **frågor rörande principen ” förorenaren ska betala”**. EU-domstolen slog fast följande i dom 2010-03-09: Ett fall av miljöförorening omfattas av nationell rätt, varvid hänsyn ska tas till fördraget och andra sekundärrättsakter, om inte direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador är tidsmässigt och/eller sakligt tillämpligt. Direktivet utgör inte hinder mot en nationell lagstiftning som ger den behöriga myndigheten möjlighet att vid tillämpningen av direktivets bestämmelser använda sig av en presumtion för att det, även med avseende på föroreningar av diffus karaktär, föreligger ett orsakssamband mellan verksamhetsutövarna och en konstaterad förorening, på grund av att verksamhetsutövarnas anläggningar ligger i närheten av det förorenade området. Enligt principen att förorenaren ska betala måste emellertid myndigheten, för att kunna presumera ett sådant orsakssamband, ha tillgång till trovärdiga uppgifter som ger stöd åt presumtionen. Artiklarna 3.1, 4.5 och 11.2 i direktivet ska tolkas på följande sätt. Vid beslut om att ålägga verksamhetsutövare, vars verksamhet omfattas av bilaga III till direktivet, att vidta hjälpåtgärder, är myndigheten inte skyldig att visa att de verksamhetsutövare vars verksamheter myndigheten anser ha orsakat miljöskador har begått fel eller försummelse eller att de uppsåtligen har orsakat dessa skador. Myndigheten är emellertid skyldig att först söka utreda källan till den konstaterade föroreningen, varvid myndigheten förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Myndigheten är vidare skyldig att i enlighet med nationella bevisregler visa att det föreligger ett orsakssamband mellan de verksamheter som bedrivs av de verksamhetsutövare som är föremål för hjälpåtgärderna och föroreningen.

Tyskland fälldes genom dom i mål C-518/07 av EU-domstolen **för fördragsbrott**. Tyskland hade enligt domstolen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, genom att ställa de tillsynsmyndigheter som är behöriga i fråga om övervakning av behandling av personuppgifter som utförs av icke-offentliga organ och offentliga företag som verkar på en konkurrensutsatt marknad i de olika delstaterna under statlig kontroll och **genom att således inte korrekt genomföra kravet på att dessa myndigheter ska utöva sina uppgifter ”fullständigt oberoende”**.

I målet C-522/08 prövades **fråga om det föreligger hinder mot nationell lagstiftning, i vilken det förbjuds att det, för ingåendet av avtal om**

tillhandahållande av tjänster, uppställs villkor att slutanvändaren även ska ingå avtal om tillhandahållande av andra tjänster. EU-domstolen uttalade i dom 2010-03-11: Ramdirektiv [2002/21/EG](#) om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och direktiv [2002/22/EG](#) om samhällsomfattande tjänster ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning, i vilken det förbjuds att det, för ingåendet av avtal om tillhandahållande av tjänster, uppställs villkor att slutanvändaren även ska ingå avtal om tillhandahållande av andra tjänster. Direktiv [2005/29/EG](#) om otillbörliga affärsmetoder ska emellertid tolkas så, att det utgör hinder mot nationell lagstiftning enligt vilken samtliga kombinationserbudanden från säljare till konsument, med förbehåll för vissa undantag och utan hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, är förbjudna.

Målet T-63/07 gällde immaterialrätt. Här prövades **fråga om utebliven sakprövning av sökandens argument ska föranleda ogiltigförklaring av beslut rörande varumärke.** Tribunalen fann att så är fallet och uttalade följande i dom 2010-03-17: Det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Harmoniseringsbyrån den 18 december 2006 (ärende R 761/2006-2) ogiltigförklaras, i den del det innebär avslag på den invändning som grundats på artikel 8.5 i rådets förordning (EG) nr [40/94](#) om gemenskapsvarumärken (nu artikel 8.5 i rådets förordning (EG) nr [207/2009](#)). Talan ogillas i övrigt.

Målen C-236/08 - C-238/08 gällde också immaterialrätt. Här diskuterades **fråga om Google gjort sig skyldigt till varumärkesintrång genom att möjliggöra för annonsörer att köpa sökord som motsvarar deras konkurrenters varumärken.** I dom 2010-03-23 uttalade EU-domstolen: 1) Artikel 5.1 a i direktiv [89/104/EEG](#) om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar och artikel 9.1 a i förordning (EG) nr [40/94](#) om gemenskapsvarumärken ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke har rätt att förhindra att en annonsör, utifrån ett sökord som är identiskt med detta varumärke och som annonsören utan varumärkesinnehavarens medgivande har valt ut i en söktjänst på Internet, gör reklam för varor och tjänster som är identiska med dem för vilka nämnda varumärke har registrerats, när denna reklam inte möjliggör eller endast med svårighet möjliggör för en genomsnittlig Internetanvändare att få reda på om de varor och tjänster som avses i annonsen härrör från varumärkesinnehavaren eller från ett företag med ekonomiska band till varumärkesinnehavaren eller, tvärtom, från tredje man. 2) En söktjänstleverantör på Internet som såsom sökord lagrar ett kännetecken som är identiskt med ett varumärke och ser till att annonser visas utifrån detta använder inte kännetecknet i den mening som avses i artikel 5.1 och 5.2 i direktiv 89/104 eller i artikel 9.1 i förordning nr 40/94. 3) Artikel 14 i direktiv [2000/31/EG](#) om elektronisk handel ska tolkas så, att bestämmelsen däri är tillämplig på en söktjänstleverantör på Internet när leverantören i fråga inte har utövat en sådan aktiv roll som är ägnad att ge honom kännedom om eller kontroll över lagrade uppgifter. Om leverantören inte har utövat en sådan roll, kan han inte hållas ansvarig för de uppgifter han har lagrat på en annonsörs begäran annat än om han har underlåtit att – när han fått kännedom om den olagliga karaktären på dessa uppgifter eller annonsörens verksamhet – utan dröjsmål avlägsna eller göra nämnda uppgifter oåtkomliga.

NYA MÅL

Inga nya mål finns att redovisa under perioden.

DET HÄNDER I EU-DOMSTOLEN

EU-domstolen meddelar den 15 april dom i mål C-433/05, angående en begäran om förhandsavgörande från Handens tingsrätt. Målet rör det svenska förbudet mot användning av vattenskotrar och dess förenlighet med direktiv 2003/44/EG om ändring av direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar ifråga om fritidsbåtar och artiklarna 28-30 EU.

EU-domstolen håller samma dag muntlig förhandling i mål C-84/09, angående en begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten rörande tillämpningen av det gemensamma systemet för mervärdesskatt när det gäller transporter och gemenskapsinterna förvärv.

EU-domstolen meddelar den 20 april dom i mål C-246/07, kommissionen mot Sverige, angående en talan om fördragsbrott. Målet rör frågan om Sverige ska anses ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 EG, genom att på egen hand föreslå att perfluoroktansulfonater skulle läggas till i bilagorna till Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar innan gemenskapen hade fattat beslut i frågan, vilket generaladvokaten ansåg i sitt förslag till avgörande.

ÖVRIGT

Den 2 mars 2010 publicerades Ds 2010:7 "**Kreditvärderingsinstitut**". Se härom: <http://www.regeringen.se/sb/d/12706/a/140728>

Den 4 mars 2010 presenterades **direktiv 2010:21 till utredning om gårdsförsäljning och servering av alkohol på äldreboenden**. En särskild utredare ska ta fram ett förslag till hur gårdsförsäljning av alkoholdrycker kan ske på ett sätt som är förenligt med EU-rätten liksom detaljhandelsmonopolet och utan att det leder till negativa konsekvenser för folkhälsan. Se härom:

<http://www.regeringen.se/sb/d/12861/a/140896>

<http://www.regeringen.se/sb/d/12635/a/140881>

Inför den internationella kvinnodagen den 8 mars fattade EU-kommissionen två **beslut om ökad jämställdhet mellan kvinnor och män**. För det första antog man en kvinnostadga, med ambitiösa målsättningar på fem områden, och för det andra utlovade man seriösa satsningar på att minska löneklyftan mellan kvinnor och män. Se härom:

[Europeiska kommissionens mål för att minska löneklyftan mellan kvinnor och män](#)
[Europeiska kommissionen stärker sitt åtagande att främja jämställdheten mellan kvinnor och män](#)

Den 11 mars 2010 beslutade EU:s transportministerråd att anta den **förordning som förbättrar rättigheterna för Europas buss- och båtpassagerare**. Se härom: <http://www.regeringen.se/sb/d/12845/a/141339>

Den 17 mars 2010 lade EU-kommissionen fram **förslag om att EU skall ansluta sig till Europakonventionen för mänskliga rättigheter**. När nu EU formellt skall tillträda Europakonventionen öppnas en dubbel möjlighet för invånarna i EU:s medlemsländer att slå vakt om sina mänskliga rättigheter; dels genom att EU:s institutioner ex officio kommer att följa såväl rättighetsstadgan och Europakonventionen i sitt arbete och dels genom att såväl EU-domstolen i

Luxemburg som domstolen för mänskliga rättigheter i Strasbourg kommer att övervaka tillämpning och efterlevnad av de respektive regelverken. Se härom: [Läs mer](#)

Den 23 mars 2010 bordlades Prop. 2009/10:177 "**Genomförande av delar av Prömrådsbeslutet**". Propositionen innehåller förslag att svensk polis får en lagreglerad möjlighet att ställa upp villkor för hur utländska myndigheter får använda personuppgifter som lämnas över till dem. Se härom: <http://www.regeringen.se/sb/d/12165/a/142420> och <http://www.regeringen.se/sb/d/12866/a/142423>